

Meze použití dílčího hodnotícího kritéria „kvalita plnění“ a problematika stanovování vah kritérií

Příloha č. B6

Dokumentu „Jak zohledňovat principy 3E (hospodárnost, efektivnost a účelnost) v postupech zadávání veřejných zakázek“

Vydal: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
Odbor veřejného investování

Autor metodického textu: Mgr. Radka Šimková, Mgr. Jan Labský

Praha, prosinec 2008

Obsah

1. ZÁKLADNÍ INFORMACE O OBSAHU A ZAMĚŘENÍ METODICKÉHO TEXTU.....	3
1.1 SHRUTÍ OBSAHU METODICKÉHO TEXTU.....	3
1.2 PŘÍNOSY METODICKÉHO TEXTU PRO ZADAVATELE.....	3
1.3 VZTAH TÉMATU K ZÁKONU O VEŘEJNÝCH ZAKÁZKÁCH.....	3
1.4 VZTAH TÉMATU K PRINCIPŮM 3E.....	3
2. OBSAH METODICKÉHO TEXTU	4
2.1 VYMEZENÍ PROBLEMATIKY	4
2.2 DOPORUČENÍ.....	5
2.2.1 <i>Obecně k aplikaci hodnotícího kritéria „kvalita plnění“</i>	5
2.2.2 <i>Dílčí hodnotící kritérium „kvalita nabídky“</i>	6
2.2.3 <i>Vhodné nastavení dílčího hodnotícího kritéria „kvalita plnění“</i>	7
2.2.4 <i>Nastavení dílčích hodnotících kritérií a jejich vztah k dílčímu hodnotícímu kritériu nejnižší nabídková cena</i>	8
3. ZÁVĚR - DOPORUČENÍ PRO POSTUP ZADAVATELE	11

1. Základní informace o obsahu a zaměření metodického textu

1.1 Shrnutí obsahu metodického textu

Text se zabývá negativními jevy při stanovení dílčích hodnotících kritérií a obsahuje doporučení, jak těmto jevům předcházet, jak správně nastavit vhodná hodnotící kritéria a jakými úvahami se řídit při jejich vymezení a stanovení jejich vah.

1.2 Přínosy metodického textu pro zadavatele

Zadavatelé často jako dílčí hodnotící kritérium stanovují kritérium „kvalita nabídky“, které je vymezeno neurčitě a nezaručuje výběr nejvýhodnější nabídky, ba naopak, často působí jako cílený korektiv pro výběr nabídky, která objektivně nezajišťuje ekonomicky nejvýhodnější plnění pro zadavatele. Tento text pojednává o vhodném způsobu nastavení dílčích hodnotících kritérií v případě, že hodnotícím kritériem je ekonomická výhodnost nabídky. Téma se rovněž zabývá vhodným nastavením postupu pro stanovení vhodné váhy každého dílčího kritéria a vhodnou skladbou dílčích hodnotících kritérií s konkrétními odůvodněními a doporučeními. Primární důraz je kladen na aplikaci dílčího hodnotícího kritéria „kvalita“ a „kvalita plnění“ s ohledem na jejich časté použití v praxi. Text se rovněž snaží řešit otázku, jaká míra je vhodná pro nastavení váhy dílčího hodnotícího kritéria „nejnižší nabídková cena“.

1.3 Vztah tématu k zákonu o veřejných zakázkách

Hlava sedmá, hodnocení nabídek, hodnotící kritéria. Ust. § 78 a násl. zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“).

1.4 Vztah tématu k principům 3E

Častým pochybením zadavatele je nedostatečné/nepřesné vymezení dílčích hodnotících kritérií veřejné zakázky. Důsledkem může být jednak výběr plnění, které není ekonomicky nejvýhodnější pro zadavatele (neúčelné, neefektivní), jednak zpochybnění

průběhu zadávacího řízení v důsledku nedostatečně vymezených hodnotících kritérií a metod jejich hodnocení a v důsledku toho vzniklé spory či zdržení při nákupu plnění. Dílčí hodnotící kritérium „kvalita plnění“ má bezprostřední dopad do sféry 3E. Cílem zadavatele by mělo být pořízení kvalitního (efektivního a účelného) plnění při zachování hospodárných postupů a zajištění co nejnižších výdajů na pořízení předmětného plnění.

2. Obsah metodického textu

2.1 Vymezení problematiky

V ust. § 78 odst. 1 ZVZ jsou vymezena základní hodnotící kritéria pro zadání veřejné zakázky, kterými jsou (i) ekonomická výhodnost nabídky nebo (ii) nejnižší nabídková cena. Zatímco kritérium nejnižší nabídkové ceny nezbuzuje pochybnosti o své aplikaci, je nutné se blíže zabývat kritériem ekonomické výhodnosti nabídky.

Rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí hodnotící kritéria, kterým určí konkrétní váhu. Dílčí hodnotící kritéria se musí vztahovat k nabízenému předmětu veřejné zakázky a mohou jimi být vedle nabídkové ceny zejména kvalita, technická úroveň nabízeného plnění, estetické a funkční vlastnosti, vlastnosti plnění z hlediska vlivu na životní prostředí, provozní náklady, návratnost nákladů, záruční a pozáruční servis, zabezpečení dodávek, dodací lhůta nebo lhůta pro dokončení. Demonstrativní výčet dílčích hodnotících kritérií uvádí zákon o veřejných zakázkách ve svém ust. § 78 odst. 4. Hodnotícím kritériem, které je imanentní každé veřejné zakázce, je tak pouze výše nabídkové ceny. Ačkoli zákon o veřejných zakázkách nestanoví tuto povinnost pro veřejné zakázky malého rozsahu, je nanejvýše vhodné, aby zadavatelé svými vnitřními předpisy určili obdobné zásady i pro tyto zakázky.

Otázky, kterými se budeme v další části tohoto stanoviska zabývat, jsme rozdělili do dvou okruhů. Prvním je posouzení aplikace dílčího hodnotícího kritéria „kvalita plnění“, a to zejména ve vztahu k často se vyskytujícímu dílčímu hodnotícímu kritériu „kvalita nabídky“. Druhým okruhem je pak posouzení váhy jednotlivých dílčích hodnotících kritérií ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Tyto otázky řešíme s ohledem na skutečnost, že by zadavatel měl vycházet z cíle zajistit plnění veřejné zakázky efektivně, účelně a

hospodárně, a zajistit tak pořízení plnění odpovídající kvality a tomu vhodně přizpůsobit nastavení hodnotících kritérií.

Není totiž neobvyklé, že zadavatel stanoví dílčí hodnotící kritérium kvalita nabídky ve výši 50 % bez toho, aby jasně vymezil, jak se bude dané kritérium objektivně posuzovat, případně bez toho, aby uvážil, zda je daná váha dílčího hodnotícího kritéria relevantní k předmětu veřejné zakázky.

2.2 Doporučení

2.2.1 Obecně k aplikaci hodnotícího kritéria „kvalita plnění“

Jak bylo již shora uvedeno, je zadavatel oprávněn stanovit jako jedno z dílčích hodnotících kritérií ekonomické výhodnosti nabídky i „**kvalitu**“. Je nepochybné, že zákon o veřejných zakázkách má na mysli kvalitu nabízeného plnění, nikoli kvalitu zpracování nabídky po formální stránce, ačkoli i takové hodnotící kritérium se již vyskytlo. S vymezením hodnotících kritérií jsou dále nerozlučně spojeny následující instituty vymezené zákonem o veřejných zakázkách. Zpráva o posouzení nabídek, která musí mimo jiné obsahovat (i) popis způsobu hodnocení včetně odůvodnění a (ii) údaj, jak byly jednotlivé nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých hodnotících kritérií. Způsob hodnocení nabídek musí být součástí zadávací dokumentace viz ust. § 44 odst. 3 písm. f) ZVZ. Tyto zmíněné právní instituty zajišťují transparentnost aplikace hodnotících kritérií na předložené nabídky. Jako příklad, kdy je provedené hodnocení nabídek neprůkazné a nepřezkoumatelné, je případ, kdy zpráva o posouzení a hodnocení obsahuje pouze tabulku hodnocení s přidělenými body jednotlivým kritériím a nabídkám uchazečů bez toho, aby bylo výslovně zdůvodněno, na jakém základě byla úroveň hodnocení v každém jednotlivém případě stanovena.

Platí, že zadavatel by měl nastavit dílčí hodnotící kritéria tak, aby mu umožnila vybrat ekonomicky nejvýhodnější nabídku s ohledem na jeho konkrétní potřeby a požadavky. Zadavatel je rovněž povinen v souladu se zásadou transparentnosti stanovit, jaké údaje budou v rámci konkrétních hodnotících kritérií hodnoceny a jakým způsobem. Uchazeči by měli být na základě stanovených hodnotících kritérií objektivně schopni předložit konkrétní a vzájemně porovnatelné nabídky a měli by si předem vytvořit představu o způsobu jejich hodnocení.

2.2.2 Dílčí hodnotící kritérium „kvalita nabídky“

V úvodu je však nutno zmínit v praxi častý výskyt dílčího hodnotícího kritéria nazvaného „**kvalita nabídky**“¹. Kritérium uvedené pouze v takovéto podobě, bez konkrétního vymezení jeho obsahu, je nutno považovat za nevhodné.

Jedním z důvodů nevhodnosti je zejména neurčité vymezení takto stanoveného požadavku, které jej činí netransparentním. Zadavatel nemůže dílčí hodnotící kritéria vymežit naprosto obecným způsobem bez jejich bližšího určení. V důsledku takového postupu by mohl zadavatel dle své potřeby v hodnocení nabídek zohlednit jakýkoli požadavek, který je případně jen zmíněn v zadávací dokumentaci. Jednotliví uchazeči musí být objektivně schopni si již před podáním nabídky utvořit dostatečnou představu o tom, jaké konkrétní skutečnosti bude zadavatel hodnotit, které skutečnosti budou pro jeho hodnocení podstatné a které nikoli. Provedené hodnocení nabídek bez konkrétního vymezení obsahu takto zadavatelem stanoveného kritéria tak bude zpravidla neprůkazné a nepřezkoumatelné, a tedy netransparentní.

Pokud se tedy již zadavatel rozhodne hodnotit „kvalitu“, je vhodné, aby jako hodnotící kritérium stanovil alespoň „kvalitu nabízeného plnění“, přičemž jasně definuje postup a hlediska, z kterých bude kvalita nabízeného plnění posuzována, zejména které konkrétní znaky kvality budou posuzovány.

Jako příklad, který neodpovídá zásadám, na nichž je zákon o veřejných zakázkách postaven, je stanovení hodnotícího kritéria „*kvalita zpracování nabídky*“. Je zřejmé, že toto kritérium nemá k samotnému plnění přímý vztah, je těžko uchopitelné a vzbuzuje dojem, že předmětem hodnocení bude formální zpracování nabídky, např. její grafické zpracování. Přes tyto skutečnosti dochází ke snaze aplikovat uvedené hodnotící kritérium v praxi poměrně často.

S ohledem na výše uvedené lze tedy například doporučit, aby zadavatelé, v rámci jejichž struktury působí více zadavatelských útvarů, utvořili specializované organizační útvary (oddělení, odbory), které se budou zabývat metodickým vedením jednotlivých

¹ Někdy bývají zadavateli používána obdobná hodnotící kritéria nazvaná ekonomická a obsahová kvalita nabídky, kvalita zpracování nabídky, výhodnost nabídky atd.

zadavatelských útvarů, kontrolou zadávacích podmínek a sjednocením úrovně zadávací dokumentace tak, aby nedocházelo ke zbytečným nesouladům se zákonem o veřejných zakázkách. Takovouto odbornou revizí ze strany specializovaného útvaru bude docházet k faktické kontrole jednotlivých zadavatelských útvarů zadavatele a může se předejít negativním následkům souvisejícím s nedostatky v zadávacích podmínkách a v zadávací dokumentaci. Tato opatření zadavatele podporují hospodárný, efektivní a účelný postup při zadávání veřejných zakázek a při výkonu veřejné správy.

Na možný postup dekomponování kritéria „kvalita nabídky“ na kvantitativní ukazatele ukazuje text C1, část 3.4.

2.2.3 Vhodné nastavení dílčího hodnotícího kritéria „kvalita plnění“

Kvalita plnění nebo kvalita nabízeného (dodávaného) plnění je jedním z dílčích hodnotících kritérií, které zákon umožňuje posuzovat při hodnocení nabídek. Jako takové je však nutné jej ve výzvě (oznámení) nebo zadávací dokumentaci precizně definovat, tj. předem jednoznačně určit, které vlastnosti nabízeného plnění budou hodnoceny a jakým způsobem, a dále uvést, čím má být toto kritérium v nabídce doloženo. Je také vhodné, aby byla členem hodnotící komise osoba, která má s předmětným plněním profesní a odborné zkušenosti a je s to, zejména u složitějších či specifických plnění, odborně posoudit jejich nabízenou kvalitu. Zadavatel si před formulací tohoto hodnotícího kritéria musí nejprve zodpovědět otázku, **které vlastnosti požadovaného plnění považuje za znaky kvality.**

Pokud tedy zadavatel jako dílčí hodnotící kritérium stanoví obecnější kritérium, např. kvalitu nabízeného plnění, je povinen takto zvolené kritérium definovat a blíže specifikovat, co v jeho rámci bude hodnotit. Následně by pak měl zadavatel uvést, jak se s jednotlivými hodnocenými vlastnostmi plnění u každé nabídky vypořádá (resp. hodnotící komise). Tím zároveň zadavatel posuzuje i skutečnou kvalitu nabízeného plnění, neboť odpovědí na výše uvedené otázky získá představu, zda jím požadované plnění je opravdu kvalitní, tj. účelné a vhodné pro jím sledovaný záměr. Dále by měl zadavatel zvážit, zda není vhodné požadavky na kvalitu plnění vtělit přímo do návrhu smlouvy (nebo zadávacích podmínek) předkládané zadavatelem jako součást zadávacích podmínek (např. že dodávané zboží musí splňovat konkrétní znaky a vlastnosti uvedené ve smlouvě). Tím, že požadavky zadavatele týkající se plnění budou

obsaženy již v návrhu smlouvy, která bude součástí zadávací dokumentace, zajistí si zadavatel větší jistotu a právní ochranu při pozdějším uzavírání smluvního vztahu.

V rámci dílčího hodnotícího kritéria kvalita nabízeného plnění mohou být hodnoceny zejména tyto parametry: návrh postupu řešení úkolu, doplňkové služby poskytnuté v rámci ceny plnění (např. záruční servis, dostupnost poskytovatele na telefonu 24 hodin), provázanost návrhu řešení s termíny uvedenými v nabídce a jejich reálnost, komplexnost a ucelenost postupů řešení veřejné zakázky atd. Diference jednotlivých parametrů kvality bude samozřejmě odvislá od předmětu plnění. Je však nutné, aby se hodnotící komise vypořádala s jednotlivými dílčími hodnotícími kritérii a mírou jejich naplnění a aby odůvodnila jednotlivé zhodnocení každého uvedeného znaku kvality.

Je nutné zdůraznit, že kvalita poptávaného plnění by měla být i jedním z primárních zájmů zadavatele. Ust. § 4 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZoFK**“) stanoví, že jedním z hlavních cílů finanční kontroly je prověřování hospodárného, efektivního a účelného výkonu veřejné správy. I z tohoto zákonného ustanovení tedy vyplývá povinnost orgánů vykonávajících veřejnou zprávu postupovat hospodárně, efektivně a účelně.

Je odpovědností veřejného zadavatele a jeho příslušných pracovníků, aby zajistili, že shora uvedené zásady budou plně respektovány při přípravě a průběhu zadávacího řízení a zohledněny zadavatelem při stanovení dílčích hodnotících kritérií.

2.2.4 Nastavení dílčích hodnotících kritérií a jejich vztah k dílčímu hodnotícímu kritériu nejnižší nabídková cena

Při stanovení ekonomické výhodnosti nabídky je jediným povinným dílčím kritériem nabídková cena, stanovení ostatních kritérií je plně na rozhodnutí zadavatele. Zákon o veřejných zakázkách uvádí příkladný výčet hodnotících kritérií, která mohou být kvantitativní či kvalitativní povahy, a která musí být zvolena ve vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky. V tomto ohledu platí jasné pravidlo, že předmětem hodnocení nemohou být údaje a skutečnosti vztahující se k osobě dodavatele (uchazeče), neboť v takovém případě by byly předmětem hodnocení kvalifikační předpoklady, což je nepřípustné. Základním předpokladem je, že zadavatelem zvolená hodnotící kritéria musí respektovat

zásady transparentnosti a nediskriminace, odpovídat charakteru a složitosti veřejné zakázky a současně musí umožňovat zadavateli nabídky vyhodnotit.

I v rámci dílčího hodnotícího kritéria „nabídková cena“ je nutné vzít do úvahy a pečlivě posoudit předmět veřejné zakázky. V tomto směru by měl veřejný zadavatel postupovat nejen podle ZVZ ale též v souladu s dalšími právními předpisy, upravujícími nakládání s veřejnými zdroji. Mezi tyto zákony patří např. již zmíněný zákon o finanční kontrole, dále zákon o rozpočtových pravidlech, o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, zákon o obcích, zákon o krajích a zákon o hlavním městě Praze. Zadavatel by měl hodnotící kritéria přizpůsobit požadavkům stanoveným ve shora uvedených zákonech, zejména kritériu hospodárnosti, efektivity a účelnosti při nakládání s veřejným majetkem. **Podkladem pro takovou úvahu je detailní rozbor předmětu plnění ještě před zpracováním zadávací dokumentace a před stanovením hodnotících kritérií. Základem takovéto úvahy je přesné uvědomění si zadavatele, jaké plnění, v jaké struktuře, v jaké kvalitě a v jakém čase potřebuje a jaké finanční prostředky a v jakém čase je schopen na požadované plnění vynaložit.** Po této analýze by měl zadavatel vybrat a nastavit hodnotící kritéria tak, aby co nejlépe odrážely zájem zadavatele pořídit nejvhodnější a ekonomicky nejvýhodnější plnění při zachování minimálně standardní kvality tohoto plnění.

Jak jsme již uvedli, bude vždy jedním z dílčích hodnotících kritérií výše nabídkové ceny. Toto kritérium je potřeba ve výzvě, oznámení nebo zadávací dokumentaci vhodně definovat ve vztahu k předmětu plnění. Pokud půjde o jednorázovou dodávku zboží či jednorázové poskytnutí služeb, bude vhodné posuzovat celkovou výši nabídkových cen uchazečů za poskytnutí plnění v celém rozsahu. Jedná-li se však o opakující se nebo trvající plnění sjednané zpravidla na delší dobu, měl by zadavatel vhodně nadefinovat dílčí hodnotící kritérium nejnížší nabídková cena ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Proto je zadavatel povinen zvážit nejvhodnější model hodnocení nabídkové ceny² ve fázi přípravy zadávacího řízení a o způsobu hodnocení nabídkové ceny informovat uchazeče v zadávacích podmínkách.

² Např. u rámcové smlouvy bude v řadě případů jistě vhodnější k hodnocení jednotková cena, popř. vzorec pro výpočet ceny v případě různých druhů financování veřejné zakázky, vždy však s tím, že bude jednoznačně vymezen rozsah (objem) plnění tak, aby uchazeč byl schopen objektivně zpracovat svou nabídku a stanovit výši jednotkové ceny za plnění.

Otázka, jaká váha v procentech by měla být kritériu nabídkové ceny přiřazena, rovněž souvisí bezprostředně s povahou a předmětem veřejné zakázky. Objevují se veřejné zakázky, u nichž dosahuje výše nabídkové ceny jako dílčího hodnotícího kritéria např. pouze 20%.

Prvním krokem zadavatele musí být komplexní zvážení hodnotících kritérií a jejich dopadu na řádné plnění veřejné zakázky. **Každé kritérium musí splňovat a zajišťovat nějaký ekonomický přínos pro zadavatele a tyto jednotlivé přínosy musí být vůči sobě vyvážené a zadavatelem plně odůvodněné.** Například zadavatel stanoví jako dílčí hodnotící kritérium výši smluvní pokuty s vahou 50 %. Zadavatel musí mít řádně odůvodněné, jaký vliv má takto nastavené dílčí hodnotící kritérium pro zajištění kvality či včasnosti poptávaného plnění, a zda-li takto nastavená váha tohoto kritéria má odpovídající a bezprostřední vliv na pořízení řádného a ekonomicky výhodného plnění, zejména ve vztahu k váze nabídkové ceny. I když je smluvní pokuta nastavena na vysokou úroveň, nezaručuje zadavateli, že při porušení povinností dodavatele dojde k jejímu uhrazení, a tím k náhradě újmy zadavatele způsobené porušením povinností dodavatele. Dodavatel se může dostat do platební neschopnosti nebo pohledávku bude nutno vymáhat soudně pro její spornost, čímž vzniknou zadavateli další náklady a výdaje atd. Zadavatel si tak musí zodpovědět otázku, zda je pro něj účelnější a hospodárnější zaplatit za plnění případně vyšší cenu, přičemž by povinnosti dodavatele byly zajištěny vyšší smluvní pokutou nebo zda se spokojí s případnou nižší výší smluvní pokuty, ale v důsledku soutěže o vyšší nabídkové ceny za stejné plnění vynaloží nižší úplatu (např. smluvní pokuta s vahou 10 % a nejnižší nabídková cena 90 %). Obdobně je vhodné postupovat např. i u dílčího hodnotícího kritéria „délka záruční doby“, kdy si delší záruční dobu může dodavatel kompenzovat navýšením nabídkové ceny.

Jak již bylo uvedeno výše, právě některé instituty, které mohou plnit funkci hodnotících kritérií je vhodné inkorporovat do návrhu smlouvy (obchodních podmínek), který bude uchazečům předkládán jako součást zadávací dokumentace. Takovými kritérii mohou být již zmíněná výše smluvní pokuty, délka záruční doby nebo splatnost faktur a pokut, termín dodání atd. Tyto instituty může zadavatel učinit součástí návrhu smlouvy s tím, že tyto údaje uchazeč nebude měnit či doplňovat v rámci zadávacího řízení. Přiměřená smluvní pokuta by měla být samozřejmostí a zadavatel by měl rovněž stanovit její splatnost nebo splatnost faktur vystavených dodavatelem. Předložení závazného návrhu samotné smlouvy nebo alespoň závazných obchodních podmínek uchazečům jako součást zadávací dokumentace je důležité kritérium pro zajištění efektivního a účelného

plnění závazků ze strany dodavatele³. Navíc předložení vlastního návrhu smlouvy má pro zadavatele tu výhodu, že může celý obsah smlouvy naformulovat tak, aby to bylo pro něj výhodné, samozřejmě s výjimkou ustanovení, které jsou součástí hodnocení nabídek a doplňují se do návrhu smlouvy. Jedná se tak zejména o zakotvení ustanovení týkajících se odstoupení od smlouvy, způsobu poskytování plnění, mechanismů uplatnění reklamace či odpovědnosti za vady atd. Jako další institut zajišťující, že bude zakázka řádně splněna, může rovněž sloužit tzv. **jistota** (nikoli ve smyslu ust. § 67 ZVZ, ale jako smluvní institut), která bude složena po celou dobu trvání realizace předmětu veřejné zakázky a zajišťovat řádné plnění smluvních povinností ze strany dodavatele.

Jsme toho názoru, že ve vztahu k hospodárnému vynakládání finančních prostředků by měl být primární důraz kladen na nejnižší nabídkovou cenu předloženou uchazečem v jeho nabídce. Nabídková cena by za standardních okolností měla odpovídat váze přinejmenším 50 %. Pro zvláštní případy, by měl zadavatel v rámci svého vnitřního organizačního uspořádání zajistit odpovídajícím způsobem kontrolu důvodnosti stanovení hodnotícího kritéria - nabídková cena - s váhou menší než 50 %. **Kvalitu samotného uchazeče a jeho způsobilosti řádně plnit veřejnou zakázku by měly prověřit vhodně nastavená kvalifikační kritéria, zájmy zadavatele by měly být chráněny vhodnou textací smlouvy uzavírané s dodavatelem.**

Jako vhodná dílčí hodnotící kritéria lze doporučit např. technickou úroveň nabízeného plnění (zde je nutné zajistit odborné posouzení tohoto kritéria při hodnocení), záruční a pozáruční servis, termín dodání, termín dokončení, délku záruky, výši provozních nákladů např. u staveb či dodávek technických zařízení, technických systémů atd.

3. Závěr - doporučení pro postup zadavatele

Na základě shora uvedeného lze shrnout následující závěry:

- § Zadavatel musí přistoupit k plánování veřejné zakázky zodpovědně již v přípravné fázi zadávacího řízení, vhodně vymezit předmět veřejné zakázky a v tomto směru

³ Jako příklad podcenění obsahu smlouvy uvádíme, že zadavatelé často zakládají ve svůj prospěch smluvní pokuty, ačkoli k tomu nejsou ze zákona povinni, případně stanovují ve svůj neprospěch smluvní úrok z prodlení (např. 0,05% denně což činí více jak 18% ročně) bez toho, že by zvažili, že zákonný úrok z prodlení je nižší (v současné době 9,75% ročně).

postupovat v souladu se zásadami hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti výkonu veřejné správy a nakládání s veřejnými prostředky.

- § Ještě před zpracováním zadávací dokumentace a před stanovením hodnotících kritérií by měl zadavatel provést detailní rozbor předmětu plnění. Základem takovéto úvahy je přesné uvědomění si zadavatele, jaké plnění, v jaké struktuře, kvalitě a čase potřebuje a jaké finanční prostředky a v jakém čase je schopen na požadované plnění vynaložit.
- § Analýza požadavků zadavatele na vlastnosti poptávaného plnění a precizní vymezení předmětu plnění jsou základní předpoklady pro správné nastavení hodnotících kritérií. K tomuto účelu je vhodné konzultovat nastavení dílčích hodnotících kritérií s osobou, která má ve vztahu k předmětu plnění odborné a profesní zkušenosti. To se zejména týká vymezení dílčího hodnotícího kritéria „kvalita nabízeného plnění“.
- § Zadavatel by si měl jasně odpovědět na otázku, proč konkrétní kritéria zvolil a jakou od nich očekává ekonomickou prospěšnost (včetně odůvodnění výše jejich váhy) a své závěry potvrdit objektivními údaji a úvahami. V daném směru lze doporučit interní kontrolu ze strany specializovaných pracovníků v rámci organizační struktury zadavatele, a to ve fázi přípravy zadávacích podmínek a zadávací dokumentace.
- § Důležitým faktorem je bezesporu odpovídající nastavení váhy dílčího hodnotícího kritéria nabídkové ceny. Odpovídající záruky poskytnutí kvalitního plnění mohou být zajištěny jednak splněním kvalifikačních předpokladů, jednak vhodným smluvním rámcem. Nabídková cena hraje důležitou roli v ekonomickém přínosu pro zadavatele, neboť určuje výši jeho výdajů za předmětné plnění. Zájmem zadavatele by tedy mělo být vynaložení co nejnižších finančních objemů za řádné, kvalitní a ekonomicky výhodné protiplnění.